

FULLETÓ PER CAPÍTOLS

CAPÍTOL III:

L'ENIGMA DEL CARRER DE LA FULLA CAIGUDA

Aquella matinada en Josep no va aclucar l'ull. Tanmateix ja hi estava avesat. Les feines impossibles, seran per a tu, li havien dit en entrar a l'organització. Eren moltes les persones implicades en tot el tràfic muntat entre el Turó de l'Home i Puig Castellar. La primera prova a què havia estat sotmès fou dibuixar les carreteres asfaltades de la comarca; la segona, com fer els mateixos itineraris per camins de terra sense trepitjar el quitrà. Poc a poc, entrà a la paranoia de seguretat imposada, que hauria permès a Hannibal travessar el Vallès, sense deixar rastre per als amants dels aniversaris.

Trobar l'Inspector, no era cap fotesa. Malgrat ser el motiu de conversa constant, ben poca gent l'havia vist mai. Caigué un bon dia del cel, instal·lant-se a l'edifici d'oficines. El noi del cafè, missatger involuntari, n'havia començat a teixir la imatge per trencar la monotonia de les converses dels parroquians desvagats. El dia que va trobar la derby-paleta del cambrer fent quatre trucades de telèfon davant seu, els clients li van engaltar el motiu, celebrant el bateig i l'esdeveniment que havia tornat el bon humor al noi de la casa. I el motiu va fer forrolla. Des d'aleshores comentar les notícies certes o inventades, que traginava el noi entre l'Inspector i els clients del cafè, era el punt d'arrencada de les converses de tot el dia. I quan la cosa dequeia, sempre quedava el recurs d'especular sobre l'origen de tan singular

RESUM DEL PUBLICAT FINS ARA: Mentre en Josep es posa a la feina per tal de trobar-lo, en Francisco es deixa anar pel record del que ha estat la seva vida fins ara.

personatge, que segons sembla es passava el dia penjat al telèfon.

Durant les primeres hores de recerca, en Josep va anar trucant a totes les cèl·lules de la xarxa; calia establir fins a quina hora l'Inspector havia estat de cara a la feina, abans de deixar plantat el cafè de les 10 del matí. Si bé tots els membres coneixien la possibilitat que s'establint revisions de rutina a qualsevol hora del dia, treure'ls del llit no era pas cap bona nova, i podia calar foc i esverar tota la malla. A les nou del matí havia localitzat l'última trucada feta per l'Inspector vint-i-quatre hores abans, exactament a 3/4 de 10. Era el responsable de la consigna de l'estació. L'Inspector s'interessà per uns paquets que llavors encara no havien arribat, però que ara ja hi eren.

Altra volta la mateixa jugada, pensà en Josep. Si no havien arribat al matí, és que senzillament passaren de llarg. Ara, ja no se'n podia esperar gran cosa, segur que trobarien l'idiota a l'estació, però sense el farciment. A resultes del primer cas, havien posat l'Inspector com a cap de xarxa, que muntà tot un seguit de contactes des que la mercaderia sortia d'origen, per tal de saber minut a minut si calia, on es trobava la càrrega. No calia donar-hi més voltes, l'Inspector havia sortit darrera el tren de Port-Bou, en adonar-se que no l'havien descarregat. Si bé les presses d'atrapar-lo, justificaven no deixar avís de la seva partença, vint-i-quatre hores sense notícies, no podien augurar res de bo.

(Continuarà)

LA FONT DE CAN CARRENCÀ

*Saps on és la Font d'en Carrencà?
Si travesses el Congost tot anant a passejar,
arribaràs a un indret tan pedregós
que en El Vallès no en trobaries dos:
els còdols s'hi amunteguen, també el ferro forjat,
a la Font d'en Carrencà, viatger, has arribat.
Assedegats, en arribar a aquest lloc,
es queden palplantats com un estaquirot,
meravellats per tanta magnitud,
fugen, corrent, sense aigua haver begut.
Mausoleu inacabable d'un batlle bon actor,
a sa vila rasa volgué donar valor
amb nobles monuments d'aspecte agosarat:
a la vila, fins ara, ningú no havia alçat
tants rocs, tan lentament, però amb tanta afectació.
Oh, immaduresa! Oh, art d'importació!*

Francisc Martosgall

